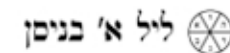

תקון ארבעים

ליל א' בניסן

התגלות הספר "תיקונים חדשים" של הרמח"ל

ויחיד נועם - י-ה-ו-ה - אלה-ינו עלינו ומעשיה ידינו בננה עלינו ומעשה ידינו בננהו (ב"פ)

ולכל היד החזקה קדשא בריך הוא
בעי השתא לגלגא גלויא דא בעלמא.
דכמה סטרין אחרנין הוו בעין לקטרגא
ולעפכא. עד דאתער קדשא בריך הוא
בתקפה ובעא בה. בגין כך ולכל היד
החזקה. דהשתא איהו זמנא דאתמר בה
בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו'
(דברים ד ל) דסטרא אחרא סתמת ארחין
מכל צד. ועם כל דא קדשא בריך הוא
בקע בה בתקפה ובעא דיתגלי נהורא
דא בעלמא. ורזא כשחר נכון מצאו
(הושע ו ג) כהאי שחר דבקע גו חשוכא
ונפיק, הכי בקע קדשא בריך הוא גו
קליפין ואפיק נהורא. ואתמר בה מי
זאת הנשקפה כמו שחר (שיר ו י) מה
השחר הזה יוצא ואפלה בורחת מלפניו,
הכי בשעתא דבקע בקיעה דא גו
קליפין, סטרא אחרא ערקת מקמה ודאי
ואתברת. ודא ולכל המורא הגדול,
ואיהו המאור הגדול מסטרא דלגו.

ולכל היד החזקה - שהקדוש ברוך
הוא רצה עכשו לגלות גלוי [ספר] זה
בעולם, שכמה סטרין אחרנין היו רוצים
לקטרג ולעפכ [ספר זה]. עד שהתעורר
הקדוש ברוך הוא בתקפו, ורצה בו.
לפיכך: ולכל היד החזקה, שעכשו הוא
הזמן שנאמר בו: בצר לך ומצאוך כל
הדברים האלה וגו' (דברים ד, ל),
שהסטרא אחרא סתמה הדרכים מכל
צד. ועם כל זה הקדוש ברוך הוא בקע
בה בכוחו, ורצה שיתגלה אור זה
בעולם. והסוד: כשחר נכון מצאו (הושע
וג), כשחר זה שמבקיע תוך החשך
יוצא, כך בקע הקדוש ברוך הוא בתוך
הקלפות והוציא האור. ונאמר בו [על
ספר זה]: מי זאת הנשקפה כמו שחר
(שיר ו, י), מה השחר הזה יוצא והחשך
בורח מלפניו, כך בשעה שבקע בקיעה
זו תוך הקלפות, הסטרא אחרא ברחת
מלפניו, ודאי, ונשברה. וזה [סוד
הכתוב]: ולכל המורא הגדול - והוא
[אותיות] המאור הגדול שהוא מצד

הפנימיות. שמצד החיצונית [כתוב]:
את המאור הקטן לממשלת הלילה
(בראשית א, טו) [לילה] - זה הגלות, וזו
הלכה [השכינה], שהולכת בגלות. אבל
קבלה, שהתקבלה מהמלך [ז"א],
המאור הגדול לממשלת היום. ועליו
[נאמר]: דודי שלח ידו מן החור (שיר
ה, ד), שבין שבקע בקיעה זו, התגלה
האור. אז: ומעי המו עליו (שם, שם),
שהרבה הם שיתאספו להתקרב למלך
על ידי חבור זה, בשעה שיתגלה להם.
ואז הסטרא אחרא תכרח ותתחבא, עד
שתעבר לגמרי מהעולם. וכל התקונים
שתקנו לשכינה יתגלו לעתיד לבוא.
לפיכך: היינו כחלמים (תהלים קכ"א),
שהרי אז יראו כמה תקונים עליונים,
שלא נודעו ולא נתגלו, וכלם יסתכלו
בהם כמו שרואה חלום שלא מבין מהו.

אז: ישמח צדיק כי חזה נקם (שם נח"א),
[צדיק] - זה משיח בן יוסף, שהוא
יתחיל בדבר [בנקמה] תחלה, והקדוש
ברוך הוא אחר כך יתעורר אחריו. אז:
ישמח צדיק כי חזה נקם. ואחר כך הוא
[משיח בן יוסף] בעצמו ישלים, [וזה]:
פעמיו ירחץ בדם הרשע (שם שם, שם).

דמסטרא דלבר את המאור הקטן
לממשלת הלילה (בראשית א טו) דא
גלותא, ודא הלכה דאזלת בגלותא. אבל
קבלה דאתקבילת ממלכא, המאור הגדול
לממשלת היום. ובה דודי שלח ידו מן
החור (שיר ה ד) דכין דבקע בקיעה דא
אתגליא נהירו. כדן ומעי המו עליו,
דכמה אנון דיתפגשון לאתקרבא למלכא
בהאי חבורא בשעתא דיתגלי להו.
וכדן סטרא אחרא ערקת ואטמרת, עד
דתעבר לגמרי מעלמא. וכלהו תקונין
דאתתקנו לשכינתא יתגלון לזמנא
דאתי. בגין כך היינו כחלמים (תהלים
קכ"א) דהא כדן יתחזון כמה תקונין
טמירין, דלא אתידעו ולא אתגלו,
ויחמוץ כלא בהו כמאן דחמי חלמא
דלא ידע מאי איהו.

כדן (שם נח"א) ישמח צדיק כי חזה
נקם דא משיח בן יוסף, דאיהו ישרי
במלה בקדמיתא. וקדשא בריך הוא
לבתר יתער בתרה. כדן ישמח צדיק כי
חזה נקם. לבתר איהו גופה ישלים,
פעמיו ירחץ בדם הרשע.

2. עי' בת"ז תי' כא, מו, סע"א; שם נח, ע"א.

3. עי' גם לעיל בהקדמה א הערה 94; עי' ת"ז תי' כא, מו ע"ב: "דמלכא אתקריאת קבלה למשה מסיני".

4. כל התיקונים שתקן רמח"ל עבור השכינה יתגלו לעתיד לבא, עיין סוף תיקון סט, על תיקון השכינה שעשה
רמח"ל. או: עי' אדיר ח"ב, ד' לד.1. וראה זה פלא, הספר הנוכחי, התיקונים החדשים, חיבר אותם רמח"ל בשנת תפ"ט, כמה חדשים, לפני הצרות
שסובבו אותו. בתיקון זה, התגלה לו שעכשיר" (דהיינו בזמנו): "בצר לך ומצאוך". אולם לעתיד לבוא (בדורנו
זה שזכה הספר כבר לשלוש הוצאות), אין מעכב ואין צווחא. וה' יגמור בעדינו, אמן אמן ואמן.